

بخشنامه های مالیاتی

بخشنامه در خصوص آئین نامه اجرایی ک.ض.ع ماده ۹ قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی	موضوع
---	-------

شماره: 5651/7/211

تاریخ: ۰۶/۰۱/۱۳۸۲

پیوست:

سازمان امور اقتصادی و دارایی استان
شورای عالی مالیاتی

اداره کل

دفتر فنی مالیاتی

دفتر

هیأت عالی انتظامی مالیاتی

دیرخانه هیات های موضوع ماده ۲۵۱ مکرر

دادستانی انتظامی مالیاتی

دانشکده امور اقتصادی

پژوهشکده امور اقتصادی

آئین نامه اجرایی موضوع ماده ۹ قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوده از تولید کنندگان کالا، ارائه دهنده خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۲۲/۱۰/۱۳۸۱ مجلس شورای اسلامی که طی شماره ۶/۶۷۴۵۲ مورخ ۲۸/۱۲/۱۳۸۱ به تصویب هیات محترم وزیران رسیده است به پیوست جهت اجراء ابلاغ می گردد.

محمد قاسم پناهی
معاون فنی و حقوقی

شماره: ۶/۶۷۴۵۲ ت ۲۸۳۲۸ ه

تاریخ: ۲۸/۱۲/۱۳۸۱

پیوست: دارد

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۲۸/۱۲/۱۳۸۱ بنا به پیشنهاد شماره ۷۲۹۰۵ مورخ ۲۴/۱۲/۱۳۸۱ وزارت امور اقتصادی و دارایی و به استناد ماده (۹) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوده از تولید کنندگان کالا، ارایه دهنده خدمات و کالاهای وارداتی - مصوب ۱۳۸۱-، آئین نامه اجرایی قانون یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

" آئین نامه اجرایی قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوده از تولید کنندگان کالا، ارایه دهنده خدمات و کالاهای وارداتی "

فصل اول: تعاریف

ماده ۱- واژه ها و اصطلاحات بکار برده شده در این آئین نامه به شرح زیر تعریف می شوند:

الف- قانون: قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوده از تولید کنندگان کالا، ارایه دهنده خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۲۲/۱۰/۱۳۸۱

ب- عوارض محلی: عوارضی است که به استناد تبصره(1)ماده(5) قانون و با رعایت مقررات مندرج در قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرباران مصوب ۱/۳/۱۳۷۵ و آین نامه اجرایی آن توسط شوراهای اسلامی کشوری وضع می گردد.

پ- تولید کنندگان کالا: اشخاص حقیقی و حقوقی سازنده و موتاز کننده کالاهای موضوع قانون می باشند.

ت- ارایه دهنده خدمات: اشخاص حقیقی و حقوقی ارایه دهنده خدمات موضوع قانون می باشد.

ث- ارزش گمرکی: تابع تعريف مقرر در ماده (10) قانون امور گمرکی مصوب ۳۰/۳/۱۳۵۰ و اصلاحات بعدی آن می باشد.

ج- حقوق ورودی: چهار درصد ارزش گمرکی کالاهای وارداتی به اضافه سود بازرگانی است که طبق قوانین مربوط توسط هیأت وزیران تعیین می شود و در قالب یک نرخ برای هر ردیف تعریف در جداول ضمیمه آین نامه اجرایی قانون و مقررات صادرات و واردات درج می گردد.

ج- حریم شهر: حریم شهر از نظر قانون، تابع تعريف مقرر در قانون شهرداریها می باشد.

ح- حوزه استحفاطی: حوزه استحفاطی از نظر قانون، تابع مقررات مقرر در تبصره(4) ذیل ماده(4) قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری مصوب سال ۱۳۶۲ و اصلاحات بعدی آن می باشد.

خ- مودی: اشخاصی که به تولید کالا و ارایه خدمات موضوع قانون مبادرت می نمایند و مشمول مقررات مربوط خواهند بود.

فصل دوم: تکالیف تولید کنندگان کالا

ماده-2- شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران مکلف است مالیات و عوارض مربوط به بندهای (ج) و (د) ماده(3) قانون را بر اساس قیمت مصوب فروش محاسبه و از خریداران اخذ و مالیات و عوارض مذکور را به ترتیب به حساب سازمان امور مالیاتی کشور و حساب تمرکز وجوده به نام وزارت کشور (سازمان شهرداریها کشور) که از طریق سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می شود، واریز نماید.

تبصره- مالیات و عوارض موضوع این ماده علاوه بر قیمت مصوب مربوط که به موجب قوانین و مقررات تعیین می گردد، در قیمت فروش نهایی محاسبه و منظور می گردد.

ماده-3- تولیدکنندگان کالاهای موضوع بندهای (الف) و (ه) ماده(3) قانون مکلفند مالیات و عوارض موضوع بند های مذکور را با درج در صورت حسابهای صادر شده یا اسناد فروش از خریداران کالا اخذ و مالیات و عوارض را به حساب سازمان امور مالیاتی کشور و عوارض واحدهای تولیدی داخل حریم شهر را به حساب شهرداری محل و در خصوص واحدهای تولیدی خارج از حریم شهرها به حساب تمرکز وجوده به نام وزارت کشور (سازمان شهرداریها کشور) که توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می شود، واریز نمایند.

ماده-4- شرکت دخانیات ایران و سایر تولید کنندگان سیگار مکلفند مالیات و عوارض موضوع بند (ب) ماده(3) قانون را با درج در صورتحساب های صادر شده و یا اسناد فروش از خریداران کالا اخذ و مالیات و عوارض را به ترتیب به حساب سازمان امور مالیاتی کشور و حساب تمرکز وجوده به نام وزارت کشور (سازمان شهرداریها کشور) که توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می شود، واریز نمایند.

ماده-5- تولید کنندگان انواع خودرو های سواری و وانت دو کابین تولید داخل (به استثنای خودروهای سواری که به عنوان خودروی عمومی شماره گذاری می شود) مکلفند مالیات و عوارض موضوع بند (ز) ماده(4) قانون(مالیات و عوارض شماره گذاری) را با درج در اسناد فروش از خریداران اخذ و مالیات و عوارض مذکور را به ترتیب به حساب سازمان امور مالیاتی کشور و حساب تمرکز وجوده به نام وزارت کشور (سازمان شهرداریها کشور) که توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می شود، واریز نمایند.

تبصره-1- مالکان خودروهای سواری و وانت دو کابین وارداتی (به استثنای خودروهای سواری که به عنوان خودرو عمومی شماره گذاری می شوند) مکلفند قبل از شماره گذاری با مراجعه به ادارات امور مالیاتی شهر محل شماره گذاری نسبت به پرداخت مالیات و عوارض موضوع این ماده اقدام نمایند.

تبصره-2- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران(معاونت راهنمایی و رانندگی) مکلف است قبل از شماره گذاری انواع خودروهای سواری و وانت دو کابین وارداتی به استثنای خودروهای سواری عمومی درون شهری یا برون شهری، گواهی پرداخت مالیات و عوارض را از مالکان اخذ و ضمیمه اسناد مربوط نماید و از شماره گذاری خودروهای مزبور که مالیات و عوارض آن پرداخت نشده است، خودداری نماید. گواهی مزبور توسط اداره امور مالیاتی پس از وصول وجوده متعلق صادر خواهد شد.

فصل سوم: تکالیف ارایه دهنده خدمات

ماده-6- شرکت مخابرات ایران و سایر اشخاص ارایه دهنده خدمات مخابراتی مکلفند مالیات و عوارض خدمات مخابراتی از قبیل آبونمeh تلفنهای ثابت و همراه، کارکرد مکالمات داخلی و خارجی، خدمات بین المللی و کارتهای اعتباری موضوع بند(الف) ماده(4) قانون را با درج در صورتحساب (اسناد فروش) و به تفکیک از خریداران خدمات(مشترکان یا مشتریان) مطابق نرخهای مقرر در قانون (پنج درصد مالیات و یک درصد عوارض) اخذ و به حساب سازمان امور مالیاتی کشور و شهرداری محل حسب مورد واریز نمایند.

تبصره-1- عوارض موضوع این ماده در خصوص مشترکان واقع در خارج از حریم شهرها به حساب تمرکز وجوده به نام وزارت کشور (سازمان شهرداریها کشور) که توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می شود، واریز گردد.

تبصره-2- اشخاص موضوع این ماده مکلفند بیست درصد(20%) قیمت واحدهای خطوط جدید تلفن همراه موضوع بند (ب) ماده(4) را به هنگام دریافت وجوده از خریداران اخذ و به حساب سازمان امور مالیاتی واریز نمایند.

ماده-7- اشخاص ارایه دهنده خدمات موضوع بند(ج) ماده(4) قانون مکلفند عوارض برق و گاز مصرفی مشترکان (به استثنای مصارف صنعتی، معدنی و کشاورزی) را با نرخ (3%) سه درصد بهای مصرفی آنها با درج در صورتحساب از مشترکان مذکور

اخذ و در خصوص مشترکان داخل حريم شهرها به حساب شهرداری محل و مشترکان خارج از حريم شهرها را به حساب تمرکز وجوده به نام وزارت کشور (سازمان شهرداریهای کشور) که توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می شود، واریز نمایند.

تبصره- اشخاص یاد شده مکلفند عوارض آب مصرفی مشترکان در حوزه استحفاظی شهرها را با نرخ سه درصد (3%) بهای مصرفی آنها با درج در صورتحساب از مشترکان اخذ و به حساب شهرداری محل واریز نمایند.

ماده 8- واحدهای ارایه دهنده خدمات هتل ، متل، مهمانسرا، هتل آپارتمان، مهمان پذیر، مسافرخانه، تالارها و باشگاه ها مکلفند دو درصد(2%) هزینه خدمات ارایه شده (از قبیل اقامت، غذا وغیره) موضوع بند (د) ماده(4) را به عنوان عوارض از مشترکان اخذ و به حساب شهرداری محل واریز نمایند. واحدهای مذکور مستقر در خارج از حريم شهرها مکلفند عوارض مزبور را به حساب تمرکز وجوده به نام وزارت کشور(سازمان شهرداریهای کشور) که توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می شود، واریز نمایند.

تبصره- منظور از تالارها و باشگاه های مذکور در این ماده مکانهایی هستند که جهت برگزاری مراسم مختلف در اختیار مشترکان قرار داده می شود.

ماده 9- اشخاصی که مبادرت به حمل و نقل برون شهری مسافر در داخل کشور با وسائل نقلیه زمینی، ریلی، دریایی و هوایی می نمایند، مکلفند پنج درصد(5%) بهای بلیط موضوع بند (ه) ماده(4) قانون را با درج در بلیط به عنوان عوارض از مسافران اخذ و به حساب شهرداری محل فروش بلیط واریز نمایند.

ماده 10- مالکان خودروهای سواری و وانت دوکاین اعم از تولید داخل یا وارداتی مکلفند از تاریخ اجرای قانون، عوارض سالیانه خودروهای متعلق به خود را موضع بند(و) ماده(4) قانون به نرخ یک در هزار قیمت فروش کارخانه (داخلی) و یا مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی (وارداتی) بر اساس قیمتهاي مندرج در جداولی که توسط وزارت امور اقتصادي و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور) اعلام می گردد، محاسبه و به حساب شهرداری محل واریز نمایند.

ماده 11- مالیات نقل و انتقال انواع خودرو به استثنای ماشین آلات راهسازی، معدنی، کشاورزی، شناورها، موتور سیکلت و سه چرخه موتوری از تولید داخل یا وارداتی موضوع بند(ج) ماده(4) حسب مورد معادل یک درصد(1%) قیمت فروش کارخانه (داخلی) و یا یک درصد (1%) مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی آنها می باشد.

تبصره 1- دفاتر استاد رسمی مکلفند قبل از تنظیم هر نوع سند (قطعی، شرطی، اجاره ای، رهنی، صلح، وکالتی و غیره) مربوط به انواع خودرو، رسید و یا گواهی پرداخت عوارض مقرر در قانون و همچنین رسید پرداخت مالیات مربوط را طبق جداول تنظیمی که توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می شود، از فروشنده اخذ و ضمن درج شماره فیش بانکی، تاریخ، مبلغ، نام بانک دریافت کننده مالیات و نیز فیش بانکی و یا گواهی پرداخت عوارض موضوع بند (و) ماده(4) و همچنین نوع و مشخصات خودرو و نام متعاملین در سند تنظیمی، فهرست کامل نقل و انتقال خودروها را به انصمام تصویر نسخه مخصوص دفترخانه هر پانزده روز یک بار به ادارات امور مالیاتی ذیربط ارسال نمایند. در صورت تخلف از این حکم علاوه بر پرداخت مالیات و عوارض متعلقه و جرایم موضوع تبصره(3) ماده(6) قانون، مشمول جرمیه ای معادل پنجاه درصد(50%) مالیات و عوارض متعلقه خواهد بود.

تبصره 2- تنظیم سند وثیقه، وکالت خرید و خروج موقت خودرو، مشمول مالیات موضوع این ماده نخواهد بود.

تبصره 3- دفاتر استاد رسمی مکلفند در تنظیم وکالتاتمه های کلی در مورد انتقال اموال، وکالت نسبت به خودرو را تصریح نمایند.

تبصره 4- دفاتر استاد رسمی مکلفند پس از تنظیم سند، شماره سند و شماره دفتر خانه را در نسخ قبض مالیاتی مخصوص پرداخت کننده و دفترخانه درج و نسخه خود را به انصمام استاد مربوط نگهداری نمایند.

تبصره 5- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (ادارات راهنمایی و رانندگی) مکلف است پس از اخذ نسخه پرداخت شده قبض مالیات نقل و انتقال مربوط در خصوص نقل و انتقالات خارج از سیستم سازمان ثبت استاد و املاک کشور، نسبت به ثبت انتقال در سوابق اقدام نمایند.

تبصره 6- فسخ و اقاله استاد خودرو تا سه ماه بعد از معامله، مشمول مالیات نقل و انتقال مجدد نخواهد شد. در صورتی که پس از پرداخت مالیات، معامله انجام نشود، مالیات وصول شده با گواهی دفتر استاد رسمی مربوط طبق قوانین و مقررات مالیات های مستقیم مسترد می گردد، ولی مالیات وصول شده از معامله ای که منجر به فسخ و اقاله شده است، قابل استرداد نمی باشد.

تبصره 7- پرداخت مالیات نقل و انتقال از طرفین قبوض مخصوصی که توسط سازمان امور مالیاتی کشور تهیه می گردد، انجام می گیرد. قبوض پرداخت مالیات در هر استان برای انجام معامله و تنظیم سند در همان استان قابل پذیرش می باشد.

تبصره 8- بانک ملی و شعب آن، مالیات نقل و انتقال خودرو را مطابق دستورالعمل اجرایی پرداخت مالیات از طریق سیستم بانکی، وصول خواهند نمود.

تبصره 9- اولین انتقال خودرو از کارخانه های سازنده و یا مونتاژ کننده داخلی و یا وارد کنندگان(نمایندگیهای رسمی شرکتهای سازنده خودرو های خارجی) به خریداران، مشمول پرداخت مالیات نقل و انتقال مقرر در قانون نخواهد بود.

فصل چهارم: تکالیف اشخاص ثالث

ماده 12- گمرک ایران مکلف است حق ثبت سفارش پرداختی کالاهایی را که تا پایان سال 1381 اظهار نگردیده و ترجیح نشده اند، به عنوان علی الحساب حقوق ورودی محسوب و از تعهد حقوق ورودی وارد کنندگان کالا کسر و نسبت به استرداد اضافه پرداختی اقدام نماید.

ماده 13- گمرک ایران مکلف است در پایان هرماه، میزان ارزش گمرکی کالاهای وارداتی را که حقوق ورودی آنها دریافت گردیده است، به وزارت امور اقتصادي و دارایی(اداره کل خزانه) اعلام نمایند.

تبصره- معادل دوازده در هزار رقم اعلامی گمرک از محل اعتباراتی که به همین منظور در قوانین بودجه سالیانه منظور می

گردد، در اختیار وزارت کشور (سازمان شهرداریهای کشور) قرار می‌گیرد تا صرفاً و با رعایت نسبتهای مقرر در تبصره(3) ماده(2) قانون به کمک به شهرداریها و دهیاریهای سراسر کشور پرداخت و به هزینه قطعی منظور گردد.

ماده 14- وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور) قیمت فروش کارخانه در مورد خودروهای ساخت داخل و یا مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی انواع خودروهای وارداتی را که مبنای محاسبه مالیات و عوارض بندهای (و)، (ز) و (ح) ماده(4) قانون قرار می‌گیرند، بر اساس آخرین مدل تا پانزدهم بهمن ماه هر سال جهت اجرا در سال بعد اعلام می‌نماید. اعلام قیمتها مذکور برای انواع جدید خودروها که بعد از پانزدهم بهمن ماه هر سال و یا در طول سال بعد، تولید آنها شروع می‌شود و یا به کشور وارد می‌گردد، محدود به مهلت زمانی مذکور نخواهد بود.

تبصره- قیمتها موضع این ماده برای انواع خودروهایی که تولید و یا واردات آنها متوقف می‌گردد، متناسب با آخرین مدل ساخته شده و یا وارد شده تعیین می‌گردد.

ماده 15- مسافرانی که به خارج از کشور عزیمت می‌نمایند، مکلفند وجود موضوع بند(ی) ماده(4) قانون را به حساب تعیین شده واریز و فیش واریزی را در مبادی خروجی به نیروی انتظامی ارایه نمایند.

تبصره 1- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران موظف است رسید پرداخت وجود موضوع این ماده را در هنگام خروج مسافر از مبادی خروجی کشور از مسافران اخذ و رسیدهای دریافتی را پس از کنترل و مهر کردن به مهر خروج، در پایان هر ماه به سازمان امور اقتصادی و دارایی استان ذیریط ارسال نماید.

تبصره 2- در خصوص پرداخت وجود موضوع این ماده، دارندگان گذرنامه های سیاسی و خدمت، خدمه خطوط پروازی و سایر وسایل نقلیه عمومی زمینی و دریایی، دانشجویان شاغل به تحصیل در خارج از کشور (دارندگان اجازه خروج دانشجویی). بیمارانی که با مجوز شورای پژوهشی جهت درمان به خارج از کشور اعزام می‌گردند، دارندگان پروانه گذرمزی و جانبازان انقلاب اسلامی که برای معالجه به کشورهای دیگر اعزام می‌شوند، مسافر محسوب نمی‌گردند.

ماده 16- شوراهای اسلامی مکلفند هر گونه عوارض محلی جدید و یا افزایش در نزد عوارض محلی جاری با رعایت مقررات ماده(5) قانون و با نظارت کشور تصویب و حداکثر تا پانزدهم بهمن ماه هر سال جهت اجرا در سال بعد اعلام نمایند.

تبصره- دریافت عوارض محلی موضوع تبصره(1) ماده(5) قانون در چارچوب مقررات ماده مذکور در سال 1382 مجاز است.

ماده 17- در اجرای تبصره(3) ماده(5) قانون، از تاریخ 1/1/1382 کلیه تخفیفات و معافیتها مربوط به وجود و عوارض شهرداریها لغو می‌گردد.

فصل پنجم: مقررات عمومی

ماده 18- عوارض موضوع بند(ب) ماده(6) قانون (در مورد واحدهای تولیدی، خدماتی و مشترکان واقع در داخل حریم شهرها) به حساب یا حسابهای شهرداری محل تولید یا فعالیت که توسط شهرداری محل اعلام می‌شود، واریزی گردد. برداشت از حساب یا حسابهای فوق با امضاهای مقامات مجاز شهرداری محل ذیریط خواهد بود.

ماده 19- عوارض موضوع بندهای (ج) و (د) ماده(6) قانون به حسابهای رابط غیر قابل برداشت تمرکز وجود جدأگانه به نام وزارت کشور (سازمان شهرداریهای کشور) که توسط خزانه معین هر استان برای شهرستانهای همان استان افتتاح و توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می‌شود، واریز می‌گردد. وجود واریزی به حسابهای رابط فوق الذکر در پایان هر هفته به حسابهای تمرکز وجود وزارت کشور (سازمان شهرداریهای کشور) که توسط اداره کل خزانه افتتاح می‌شود، منتقل می‌گردد.

تبصره- خزانه معین استان مکلف است میزان وجود واریزی به حسابهای رابط موضوع این ماده در هر ماه را حداکثر تا پانزدهم ماه بعد به تفکیک هر شهرستان به وزارت کشور (سازمان شهرداریهای کشور اعلام نماید).

ماده 20- وزارت کشور (سازمان شهرداریهای کشور) و شهرداریهای محل در اجرای تبصره (3) ماده(6) قانون مکلفند یک درصد(1%) از وجود دریافتی موضوع ماده(18) و (19) این آین نامه را به حسابی که توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می‌شود، واریز نمایند.

تبصره- اداره کل خزانه و خزانه معین استانها مکلفند با درخواست سازمان امور مالیاتی کشور، یک درصد(1%) عوارض دریافتی موضوع قانون را به حساب مربوط سازمان مزبور واریز و مابقی را به حساب تمرکز وجود وزارت کشور منظور نمایند.

ماده 21- وصول عوارض موضوع بندهای (ج)، (د)، (ه) و (و) ماده(4) قانون به شهرداریهای محل محو می‌گردد. شهرداریهای مذکور مکلفند عوارض فوق الذکر را در خصوص واحدهای تولیدی و خدماتی داخل حریم شهرها به حساب شهرداری محل و در خصوص واحدهای یاد شده در خارج از حریم شهرها به حساب تمرکز وجود وزارت کشور (سازمان شهرداریهای کشور) که توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می‌شود، واریز نمایند.

دستورالعمل نحوه اجرای این ماده توسط سازمان امور مالیاتی کشور و سازمان شهرداریهای کشورتهیه و پس از تصویب وزیران امور اقتصادی و دارایی کشور اجرا می‌شود.

ماده 22- اضافه پرداختی تولید کنندگان کالا و ارایه دهنده خدمات بابت مالیات و عوارض ماده(3) و (4) قانون از محل وصولیهای جاری مربوط توسط سازمان امور مالیاتی کشور، شهرداریهای محل و وزارت کشور (سازمان شهرداریهای کشور) حسب مورد، قابل استرداد می‌باشد.

ماده 23- مطالبات معوق قابل وصول تا پایان سال 1381 دستگاهها از بابت وجودی که دریافت آنها به موجب قانون لغو می‌گردد، طبق مقررات مربوط توسط دستگاههای ذی ربط وصول و همچنان به حسابهای مفتوحه واریز می‌گردد. وجود وصولی از بابت مطالبات معوق وزارتاخانه ها و موسسات دولتی به درآمد عمومی کشور واریز می‌گردد.

تبصره- مطالبات معوق وزارتاخانه ها و موسسات دولتی با اعلام دستگاه ذی ربط به سازمان امور مالیاتی کشور، طبق مقررات ماده(48) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب 10/6/1366 قابل وصول می‌باشد.

ماده ۲۴- به منظور نظارت بر حسن اجرای قانون و انجام بررسی و رسیدگیهای لازم، ماموران ادارات مالیاتی ذیربیط می توانند به تولید کنندگان کالا و ارایه دهنده کان خدمات موضوع قانون مراجعه و دفاتر، استناد و مدارک آنها را رسیدگی نمایند.

تولید کنندگان کالا و ارایه دهنده کان خدمات مکلف به ارایه دفاتر، استناد و املاک درخواستی می باشند و در صورت عدم ارایه دفاتر، استناد و مدارک مورد نیاز، مالیات و عوارض متعلق به صورت علی الرأس محاسبه، مطالبه و وصول خواهد شد.

ماده ۲۵- چنانچه در رسیدگی ماموران مالیاتی به استناد و مدارک، مابه التفاوتی مشخص گردد، ما به التفاوت مذکور به طور کتنی از تولید کنندگان کالا یا ارایه دهنده کان خدمات، مطالبه می شود.

ماده ۲۶- تاریخ تعلق مالیات و عوارض موضوع قانون در مورد تولید کالا و ارایه خدمات، تاریخ فروش یا ارایه خدمات می باشد.

ماده ۲۷- مواعده پرداخت مالیات و عوارض موضوع مواد (۳) و (۴) قانون (به استثنای مالیات نقل و انتقال خودرو) نسبت به مالیات و عوارض متعلق به فروش کالا و یا ارایه خدمات هرماه، حداقل طرف دو ماه از انقضای ماه مزبور خواهد بود.

ماده ۲۸- مودیان مالیاتی مکلفند اطلاعات مورد نیاز را طبق فرمها و در سر رسیدهایی که توسط سازمان امور مالیاتی کشور تعیین و اعلام می شود به ادارات امور مالیاتی مربوط تسلیم نمایند.

تبصره- مودیان مکلفند نسخه ای از رسید واریز عوارض مربوط به شهرداری محل را به همان شهرداری ارایه دهند.

ماده ۲۹- مبدأ احتساب جریمه موضوع قانون، تاریخ انقضای سر رسید پرداخت وجوه می باشد و جریمه مزبور معادل دو نیم درصد (۵/۲)% به ازای هر ماه تأخیر بوده و به صورت روز شمار محاسبه می شود و این جریمه قابل بخشودگی نیست.

ماده ۳۰- مأخذ محاسبه مالیات و عوارض موضوع مواد (۳) و (۴) قانون بهای، کالا یا خدمت مندرج در صورت حساب خواهد بود. در مواردی که صورتحساب موجود نباشد و یا از ارایه آن خودداری شود و یا به موجب استناد و مدارک مثبته احرار شود

که ارزش مندرج در آنها واقعی نیست، مأخذ محاسبه مالیات و عوارض، بهای روز کالا یا خدمت به تاریخ روز تعلق مالیات یا عوارض می باشد.

ماده ۳۱- در مواردیکه استناد و مدارک مربوط به تولید کالا و ارایه خدمات موضوع قانون نزد اشخاص ثالث باشد، اشخاص مزبور مکلفند با درخواست کتبی ماموران مالیاتی استناد و مدارک مربوط و هر گونه اطلاعات لازم را ارایه دهند.

ماده ۳۲- مرجع رسیدگی به شکایات مودیان ناشی از اقدامات اجرایی در وصول مالیات و عوارض موضوع مواد (۳) و (۴) قانون هیأت حل اختلاف مالیاتی می باشد که برابر مقررات ماده (۲۱۶) قانون مالیات های مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحات بعدی و تبصره (۲) آن به شکایت مزبور رسیدگی و رأی مقتضی صادر خواهد نمود. رأی صادر شده قطعی و لازم الاجرا می باشد.

ماده ۳۳- اقلام کالایی مندرج در فهرست کالاهای نهایی موضوع بند (ه) ماده (۳) قانون، شامل آن دسته از کالاهایی که در فرآیند غیر صنعتی و به صورت کارگاهی و سنتی تولید می شوند، نخواهد بود.

ماده ۳۴- تاریخ اجرای این آیین نامه از ابتدای سال ۱۳۸۲ می باشد.

محمد رضا عارف
معاون اول رئیس جمهور

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب